

trestný čin obžalovaných D. S. a F. T. kvalifikovaný tiež ako prečin podľa § 15, čís. 2 zák. na ochr. rep., a túto kvalifikáciu pominul.

Z d ô v o d o v :

Súdy nižších stolíc kvalifikovali výroky obžalovaných D. S. a F. T.: »Neutekajte, nebojte sa tých raubírov, ľudia, poďte sem, nedáme ich vziať« ako prečiny podľa § 15, čís. 2 zák. na ochr. rep.

Podľa zistenia súdu prvej stolice, prevzatého i súdom odvolacím, boli obžalovaní D. S. a F. T. účastníkmi shluknuvšieho sa davu, z ktorého bolo hádzané na zakročujúcich četníkov kameňami a drevom; za to boli uznaní vinnými zločinom podľa § 6, odst. 1 zák. čl. XL:1914. Citované výroky vykrikovali oba pri tejže príležitosti v dave, ktorý povzbudzovali, aby nedali odvieť zatknutých A. J. a I. K. Tieto výroky obžalovaných smerovali tedy k utvrdeniu účastníkov shluknutia v násilnom odpore proti úradnému zákroku četníkov a boli namierené proti týmže úradným orgánom, proti ktorým smerovalo i samo fyzické násilie a sú preto ako slovné delikty absorbované skutkovou podstatou ťažšieho trestného činu, totiž zločinu podľa § 6, odst. 1, prvý prípad zák. čl. XL:1914.

V dôsledku toho je výrok nižších súdov, pokiaľ uznaly i na kvalifikáciu prečinu podľa § 15, č. 2 zák. na ochr. rep., zmätočný podľa § 385, č. 1 b) tr. p., na ktorú zmätočnosť bolo treba podľa posl. odst. § 385 tr. p. dbať, keďže je v neprospech obžalovaného, z úradnej povinnosti a vyniesť rozsudok vyhovujúci zákonu. Pri výmere trestu uvážil najvyšší súd tiež poľahčujúce okolnosti ako nižšie súdy. Smysel zistených výrokov poukazuje jasne na to, že obžalovaní D. S. a F. T. mali vodčiu úlohu v shluklome dave, lebo usmerňovali jeho sily a dirigovali násilný jeho odpor zámerne k prekazeniu úradného výkonu četníkov; je preto odôvodnené použitie vyššej sadzby cit. zák. ustanovenia.

Čís. 5693.

Ideální souběh padělání soukromé listiny podle § 401 tr. zák., padělání veřejné listiny podle § 400 tr. zák. a podvodu podľa § 386 tr. zák.

(Rozh. ze dne 26. září 1936, Zm IV 478/36.)

Obžalovaný A. P. byl dlužen Dr. Š. T. 5.061 Kč; exekuce, kterou vedl tento věřitel na jeho movitosti, byla bezúspěšná; obžalovaný byl též vlastníkem nemovitostí. Aby zmařil úspěch případné exekuce na tyto nemovitosti, dal si obžalovaný v advokátní kanceláři sepsati — zamlčev ovšem pravý stav věci a svůj skutečný záměr — trhovou smlouvu, podle níž prodal svoje nemovitosti A. G-ovi, dlčímu v zámoří, a převzal potom tuto listinu s tím, že ji zašle kupiteli k podpisu. Úkon ten však jen předstíral a podpis kupitelův na smlouvě sám padělal. Opatřiv pak listinu svým vlastním řádně ověřeným podpisem jako

prodávatel, dal na jejím základě v pozemkové knize vložiti převod vlastnického práva ve prospěch domnělého kupitele A. G. Soudy nižších stolic kvalifikovaly tuto trestnou činnost obžalovaného, jak níže v důvodech rozhodnutí uvedeno.

Nejvyšší soud zmateční stížnost obžalovaného odmítl, z úřední povinnosti však z důvodu zmatečnosti označeného v § 385, čís. 1 b) tr. ř. zrušil podle § 33, odst. 1 por. nov. rozsudky obou soudů nižších stolic ve výroku o kvalifikaci trestného činu obžalovaného A. P., pokud totiž část jeho trestné činnosti byla kvalifikována zvlášť jako přečin podle § 400, odst. 1 tr. zák. a jako zločin podle §§ 401, 402, odst. 2 tr. zák., a tyto kvalifikace pominul.

Z d ů v o d ů:

Při přezkoumání věci z úřední povinnosti shledal nejvyšší soud, že čin obžalovaného A. P., označený ve výrokové části rozsudku soudu první stolice, byl nižšími soudy kvalifikován jako: a) zločin padělání soukromé listiny podle §§ 401, 402, odst. 2 tr. zák., b) přečin § 400, odst. 1 tr. zák., c) zločin podvodu (poškození věřitelů) podle § 386 tr. zák.

Podle skutkových zjištění soudu první stolice, převzatých i soudem odvolacím, vykonal obžalovaný A. P. všechny trestné manipulace, vyličené v rozsudkovém výroku prvního soudu, jenom proto, aby se vyhnul zaplacení 5.061 Kč 02 h, které byl dlužen Dr. Š. T. a pro něž Dr. T. proti němu vedl bezúspěšnou exekuci na jeho movitosti. Hlavním záměrem a tudíž konečným cílem obžalovaného A. P. bylo poškoditi Dr. T., a to vymyšleným převodem vlastnictví k nemovitostem, zapsaným v pozemkové knize vlastnický obžalovanému, aby i případná jeho exekuce na tyto nemovitosti byla rovněž bez úspěchu. Padělání podpisu domnělého kupitele A. G. na tržové smlouvě a vklad převodu vlastnického práva na onoho domnělého kupitele v pozemkové knize byly — hledíc ke všem okolnostem tohoto případu a ke konečnému záměru vinníkovu — jen nezbytnými prostředky k uskutečnění jeho konečného cíle, tvořily jeden celek, stmelný jednotným úmyslem pachatelovým, a proto, byť jimi byla porušena všechna výše citovaná ustanovení trestního zákona, jde přece jen o jeden čin a ve smyslu § 95 tr. zák. sluší celou činnost vinníkovu kvalifikovati podle nejprísnejšího zákonného ustanovení z oněch, jež byla porušena, tedy v souzeném případě podle § 386 tr. zák.

Kvalifikace, již užily nižší soudy, je zmatečná a poněvadž je v neprospěch obžalovaného, bylo této zmatečnosti podle posl. odst. § 385 tr. ř. třeba dbáti z povinnosti úřední; proto postupoval nejvyšší soud podle § 33, odst. 1 por. nov. a zjednal nápravu rozhodnutím vyhovujícím zákonu.